

โรม 8 แผ่นเดียวเพื่อความสะดวกในการท่องจำ

เพราะฉะนั้นไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ได้ทำให้ท่านพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย เพราะว่าสิ่งซึ่งธรรมบัญญัติทำไม่ได้ เพราะเนื้อหนังทำให้มันอ่อนกำลังไปนั้น พระเจ้าได้ทรงทำแล้ว โดยพระองค์ทรงใช้พระบุตรของพระองค์เองมา ในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาป

และเพื่อไถ่บาป พระบุตรในเนื้อหนังจึงได้ทรงลงโทษบาป เพื่อความชอบธรรมของธรรมบัญญัติจะได้สำเร็จในตัวเราผู้ไม่ดำเนินตามเนื้อหนัง แต่ตามพระวิญญาณ เพราะว่าคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ก็สนใจในสิ่งซึ่งเป็นของเนื้อหนัง แต่คนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ ก็สนใจในสิ่งซึ่งเป็นของพระวิญญาณ

การเอาใจใส่เนื้อหนังก็คือความตาย และการเอาใจใส่พระวิญญาณ ก็คือชีวิตและสันติสุข เพราะว่าการเอาใจใส่เนื้อหนังนั้นคือการเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ไม่ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติของพระเจ้า และที่จริงไม่สามารถปฏิบัติตามได้ และคนที่อยู่ในเนื้อหนัง จะเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าก็ไม่ได้

ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่านแล้ว ท่านก็ไม่อยู่ในเนื้อหนัง แต่อยู่ในพระวิญญาณ ใครไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ คนนั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์

และถ้าพระคริสต์อยู่ในท่านทั้งหลายแล้ว ถึงแม้ว่าร่างกายของท่านจะตายไปเพราะบาป แต่วิญญาณจิตของท่านก็จะดำรงอยู่เพราะความชอบธรรม ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากตายสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากตายแล้วนั้น จะทรงทำให้กายซึ่งต้องตายของพวกท่านเป็นขึ้นมาใหม่ โดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน

เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เราเป็นหนี้ แต่ไม่ใช่เป็นหนี้ฝ่ายเนื้อหนัง ที่จะดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง เพราะว่าถ้าท่านดำเนินชีวิตตามเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยทางพระวิญญาณ ท่านทำลายกิจการของร่างกาย ท่านก็จะดำรงชีวิตได้ เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำใคร คนนั้นก็เป็นผู้บุตรของพระเจ้า

เพราะว่าพระวิญญาณที่พระเจ้าประทานมานั้นจะไม่ทรงให้ท่านเป็นทาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่พระวิญญาณจะทรงให้ท่านมีฐานะเป็นผู้บุตรของพระเจ้า โดยพระวิญญาณนั้นเราจึงร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา (พ่อ)” พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเราว่า เราเป็นลูกของพระเจ้า

และถ้าเราเป็นลูกแล้ว เราก็คือเป็นทายาท คือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ เมื่อเราทนทุกข์ทรมานด้วยกันกับพระองค์ก็เพื่อจะได้ศักดิ์ศรีด้วยกันกับพระองค์ด้วย

ข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบัน ไม่ควรจะไปเปรียบกับศักดิ์ศรีซึ่งจะมอบให้แก่เราในอนาคต เพราะสรรพลสิ่งทีทรงสร้างแล้ว คอยด้วยความปรารถนาอย่างยิ่งให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ เพราะว่าสรรพลสิ่งเหล่านั้นต้องเข้าอยู่ในอำนาจของอนิจจัง

ไม่ใช่ตามใจชอบของตนเอง แต่เป็นไปตามที่พระเจ้าได้ทรงให้เข้าอยู่นั้น ด้วยมีความหวังว่า สรรพลสิ่งเหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความเสื่อมสลาย และจะเข้าในเสรีภาพและศักดิ์ศรีแห่งลูกๆ ของพระเจ้า

เรารู้ว่าสรรพลสิ่งทีทรงสร้างทั้งหมดนั้นกำลังคร่ำครวญด้วยกัน และเจ็บปวดแบบหญิงคลอดลูกมาจนทุกวันนี้ และไม่ใช่เท่านั้น แต่เราเองด้วย ผู้ได้รับพระวิญญาณเป็นผลแรก ตัวเรเองก็ยังคร่ำครวญคอยการที่พระเจ้าจะทรงให้มีฐานะเป็นผู้บุตร คือที่จะทรงไถ่กายของเรา

เพราะว่าเรารอดโดยความหวัง แต่ความหวังในสิ่งที่เราเห็นได้นั้นไม่ได้เป็นความหวังเลย ด้วยว่าใครเล่าจะยังหวังในสิ่งที่เขาเห็น แต่ถ้าเราหวังว่าจะได้สิ่งที่ยังไม่เห็น เรามีความอดทนคอยสิ่งนั้น

ในทำนองเดียวกัน พระวิญญาณก็ทรงช่วยเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าควรจะอธิษฐานขออะไรอย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทน ด้วยการคร่ำครวญซึ่งไม่อาจกล่าวเป็นถ้อยคำ

และพระองค์ผู้ทรงชั้นสุดระโงมมนุษย์ ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณทรงอธิษฐานขอเพื่อธรรมิกชนตามพระประสงค์ของพระเจ้า เรายู้ว่าเหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์

เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นผู้รับหัวปีท่ามกลางพี่น้องจำนวนมาก

และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนนั้น พระองค์ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ทรงเรียกมานั้น พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรมนั้น พระองค์ก็ทรงให้มีศักดิ์ศรีด้วย

ถ้าอย่างนั้น สิ่งเหล่านี้เราจะว่าอย่างไร? ถ้าพหะเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้? พระองค์ผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน

ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ประทานสิ่งสรรพดีให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ ใครจะฟ้องคนที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้? พระเจ้าทรงทำให้พวกเขาเป็นคนที่ชอบธรรมแล้ว ใครจะเป็นผู้ลงโทษอีก? พระเยซูคริสต์หรือ? ผู้สิ้นพระชนม์แล้ว

และยิ่งกว่านั้นอีกพระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์สถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และทรงอธิษฐานขอเพื่อเราด้วย แล้วใครจะให้เราขาดจากรักของพระคริสต์ได้? จะเป็นความทุกข์ หรือความยากลำบาก หรือการเคียดแค้น หรือการกัณธการอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโอบกัย หรือการถูกคุมขาคหรือ?

ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์จึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็นแกะสำหรับเอาไปฆ่า” แต่ไว้ในเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย

เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆ อื่นที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถทำให้เราขาดจากรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้

โรม 8 แผ่นเดียวเพื่อความสะดวกในการท่องจำ

เพราะฉะนั้นไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ได้ทำให้ท่านพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย เพราะว่าสิ่งซึ่งธรรมบัญญัติทำไม่ได้ เพราะเนื้อหนังทำให้มันอ่อนกำลังไปนั้น พระเจ้าได้ทรงทำแล้ว โดยพระองค์ทรงใช้พระบุตรของพระองค์เองมา ในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาป

และเพื่อไถ่บาป พระบุตรในเนื้อหนังจึงได้ทรงลงโทษบาป เพื่อความชอบธรรมของธรรมบัญญัติจะได้สำเร็จในตัวเราผู้ไม่ดำเนินตามเนื้อหนัง แต่ตามพระวิญญาณ เพราะว่าคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ก็สนใจในสิ่งซึ่งเป็นของเนื้อหนัง แต่คนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ ก็สนใจในสิ่งซึ่งเป็นของพระวิญญาณ

การเอาใจใส่เนื้อหนังก็คือความตาย และการเอาใจใส่พระวิญญาณ ก็คือชีวิตและสันติสุข เพราะว่าการเอาใจใส่เนื้อหนังนั้นคือการเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ไม่ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติของพระเจ้า และที่จริงไม่สามารถปฏิบัติตามได้ และคนที่อยู่ในเนื้อหนัง จะเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าก็ไม่ได้

ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่านแล้ว ท่านก็ไม่อยู่ในเนื้อหนัง แต่อยู่ในพระวิญญาณ ใครไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ คนนั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์

และถ้าพระคริสต์อยู่ในท่านทั้งหลายแล้ว ถึงแม้ว่าร่างกายของท่านจะตายไปเพราะบาป แต่วิญญาณจิตของท่านก็จะดำรงอยู่เพราะความชอบธรรม ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากตายสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากตายแล้วนั้น จะทรงทำให้กายซึ่งต้องตายของพวกท่านเป็นขึ้นมาใหม่ โดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน

เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เราเป็นหนี้ แต่ไม่ใช่เป็นหนี้ฝ่ายเนื้อหนัง ที่จะดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง เพราะว่าถ้าท่านดำเนินชีวิตตามเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยทางพระวิญญาณ ท่านทำลายกิจการของร่างกาย ท่านก็จะดำรงชีวิตได้ เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำใคร คนนั้นก็เป็นผู้บุตรของพระเจ้า

เพราะว่าพระวิญญาณที่พระเจ้าประทานมานั้นจะไม่ทรงให้ท่านเป็นทาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่พระวิญญาณจะทรงให้ท่านมีฐานะเป็นผู้บุตรของพระเจ้า โดยพระวิญญาณนั้นเราจึงร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา (พ่อ)” พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเราว่า เราเป็นลูกของพระเจ้า

และถ้าเราเป็นลูกแล้ว เราก็คือเป็นทายาท คือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ เมื่อเราทนทุกข์ทรมานด้วยกันกับพระองค์ก็เพื่อจะได้ศักดิ์ศรีด้วยกันกับพระองค์ด้วย

ข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบัน ไม่ควรจะไปเปรียบกับศักดิ์ศรีซึ่งจะเผยให้แก่เราในอนาคต เพราะสรรพสิ่งที่ทรงสร้างแล้ว คอยด้วยความปรารถนาอย่างยิ่งให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ เพราะว่าสรรพสิ่งที่เหล่านั้นต้องเข้าอยู่ในอำนาจของอนิจจัง

ไม่ใช่ตามใจชอบของตนเอง แต่เป็นไปตามที่พระเจ้าได้ทรงให้เข้าอยู่นั้น ด้วยมีความหวังว่า สรรพสิ่งที่เหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความเสื่อมสลาย และจะเข้าในเสรีภาพและศักดิ์ศรีแห่งลูกๆ ของพระเจ้า

เรารู้ว่าสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดนั้นกำลังคร่ำครวญด้วยกัน และเจ็บปวดแบบหญิงคลอดลูกมาจนทุกวันนี้ และไม่ใช่เท่านั้น แต่เราเองด้วย ผู้ได้รับพระวิญญาณเป็นผลแรก ตัวเรเองก็ยังคร่ำครวญคอยการที่พระเจ้าจะทรงให้มีฐานะเป็นผู้บุตร คือที่จะทรงไถ่กายของเรา

เพราะว่าเรารอดโดยความหวัง แต่ความหวังในสิ่งที่เราเห็นได้นั้นไม่ได้เป็นความหวังเลย ด้วยว่าใครเล่าจะยังหวังในสิ่งที่เขาเห็น แต่ถ้าเราหวังว่าจะได้สิ่งที่ยังไม่เห็น เรามีความอดทนคอยสิ่งนั้น

ในการทำงานด้วยกัน พระวิญญาณก็ทรงช่วยเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าควรจะอธิษฐานขออะไรอย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทน ด้วยการคร่ำครวญซึ่งไม่อาจกล่าวเป็นถ้อยคำ

และพระองค์ผู้ทรงชั้นสุดระโงมมนุษย์ ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณทรงอธิษฐานขอเพื่อธรรมิกชนตามพระประสงค์ของพระเจ้า เรารู้ว่าเหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์

เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นผู้รับหัวปีท่ามกลางพี่น้องจำนวนมาก

และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนนั้น พระองค์ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ทรงเรียกมานั้น พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรมนั้น พระองค์ก็ทรงให้มีศักดิ์ศรีด้วย

ถ้าอย่างนั้น สิ่งเหล่านี้เราจะว่าอย่างไร? ถ้าพหะเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้? พระองค์ผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน

ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ประทานสิ่งสรรพดีให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ ใครจะฟ้องคนที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้? พระเจ้าทรงทำให้พวกเขาเป็นคนที่ชอบธรรมแล้ว ใครจะเป็นผู้ลงโทษอีก? พระเยซูคริสต์หรือ? ผู้สิ้นพระชนม์แล้ว

และยิ่งกว่านั้นอีกพระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์สถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และทรงอธิษฐานขอเพื่อเราด้วย แล้วใครจะให้เราขาดความรักของพระคริสต์ได้? จะเป็นความทุกข์ หรือความยากลำบาก หรือการเคี่ยวเข็ญ หรือการกั้นดารอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโอบกัย หรือการถูกคุมขังหรือ?

ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์จึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็นแกะสำหรับเอาไปฆ่า” แต่ไว้ในเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย

เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆ อื่นที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถทำให้เราขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้